

— direktiivissä edellytetään, että yleisöllä, jota asia koskee, on mahdollisuus tutustua pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaiseen maankäyttöpäätökseen jo asianomaista laitosta varten myönnettävää lupaa koskevan menettelyn alussa

— direktiivissä ei sallita, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset epäävät yleisöltä, jota asia koskee, mahdollisuuden tutustua tällaiseen päätökseen vetoamalla kaupallisten tai teollisten tietojen luottamuksellisuuteen kansallisessa tai unionin oikeudessa säädetyn salassapidon perusteella

— direktiivi ei estä sitä, että ensimmäisen asteen hallintomenettelyssä tapahtunut perusteeton kieltäytyminen pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaisen maankäyttöpäätöksen saattamisesta yleisön, jota asia koskee, saataville voidaan korjata hallinnollisessa muutoksenhakumenettelyssä, kunhan kaikki vaihtoehdot ovat vielä avoimia ja menettelyvirheen korjaaminen menettelyn tässä vaiheessa antaa yleisölle, jota asia koskee, vielä todellisen mahdollisuuden vaikuttaa päätöksentekomenettelyn lopputulokseen, ja näiden seikkojen tutkiminen on kansallisen tuomioistuimen tehtävä.

3) Direktiivin 96/61, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 166/2006, 15 a artiklaa on tulkittava siten, että yleisöön, jota asia koskee, kuuluvilla henkilöillä on oltava tässä säännöksessä säädettyssä menettelyssä oikeus pyytää tuomioistuinta tai muuta laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta elintä määräämään turvaamistoimista, joilla tilapäisesti keskeytetään kyseisen direktiivin 4 artiklassa tarkoitettun luvan soveltaminen ennen asiassa annettavaa lopullista ratkaisua.

4) Direktiivin 96/61, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 166/2006, 15 a artiklasta sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Arhusissa 25.6.1988 ja hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 17.2.2005 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2005/370/EY, 9 artiklan 2 ja 4 kappaleesta johtuvien velvoitteiden täyttämistä koskevassa kansallisessa menettelyssä tehty kansallisen tuomioistuimen ratkaisu, jolla kyseisen direktiivin säännösten vastaisesti myönnetty lupa on kumottu, ei voi sellaisenaan merkitä perusteetonta puuttumista toiminnanharjoittajalle kuuluaan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklassa taattuun omaisuudensuojaan.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.1.2013 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Georg Köck v. Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

(Asia C-206/11) ⁽¹⁾

(Kuluttajansuoja — Sopimattomat elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliset kaupalliset menettelyt sisämarkkinoilla — Jäsenvaltion säännöstö, jonka mukaan loppuunmyyntistä ilmoittamiseen tarvitaan ennakkolupa)

(2013/C 63/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Georg Köck

Vastaja: Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberster Gerichtshof — Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (EUVL L 149, s. 22) ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 5 kohdan tulkinta — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa säädetään loppuunmyyntiä koskevasta ennakkoluvasta

Tuomiolauselman

Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että kansallinen tuomioistuin määrää direktiivin liitteeseen I sisältyvän kaupallisen menettelyn lopetettavaksi pelkästään sillä perusteella, ettei menettelyyn ole toimivaltaisen viranomaisen etukäteen myöntämää lupaa, ja arviomatta itse, onko kyseinen menettely direktiivin 5–9 artiklassa mainittujen arviointiperusteiden mukaan sopimaton.

⁽¹⁾ EUVL C 301, 6.11.2010.

⁽¹⁾ EUVL C 226, 30.7.2011.